

Czy kamery nasobne ratowników ingerują w konstytucyjnie chronione prawo do prywatności?

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: czwartek, 24, kwiecień 2025 13:22

Alicja Cisowska

Odsłony: 531

Monitoring audiowizyjny przy pracy ratowników medycznych może być wprowadzany wyłącznie wtedy, gdy inne, mniej inwazyjne metody zapewniania bezpieczeństwa pacjentom i pracownikom medycznym są niewystarczające. Konieczne jest również zapewnienie wysokich standardów bezpieczeństwa danych w związku z wykorzystywaniem urządzeń monitorujących.

Prezes UODO Mirosław Wróblewski skierował wystąpienie w tej sprawie do Minister Zdrowia, bowiem w przestrzeni publicznej pojawiły się sygnały o pracach nad wprowadzeniem kamer nasobnych dla ratowników. Miałyby to poprawić ich fizyczne bezpieczeństwo – w ostatnim czasie media informowały o napaści na ratowników, którzy udzielali pomocy. Jednakże kamery nasobne ingerują w konstytucyjnie chronione prawo do prywatności zarówno ratowników, jak i pacjentów. Zwróciła też na to uwagę w wystąpieniu do Prezesa UODO Krajowa Sekcja Pogotowia Ratunkowego i Ratownictwa Medycznego NSZZ „Solidarność”.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych wskazał więc, w jakich ramach prawnych przetwarzanie danych w takiej sytuacji jest możliwe i jakim ograniczeniom podlega. Stosowanie kamer nasobnych jest bowiem działaniem głęboko ingerującym w prywatność, w związku z tym należy zawsze wnikliwie ocenić, czy rzeczywiście wprowadzenie takiego rozwiązania jest konieczne i proporcjonalne do zamierzonych celów i spełnia wymogi Konstytucji RP.

Granice dopuszczalnej ingerencji w odniesieniu do konstytucyjnych praw – do prywatności oraz ochrony danych osobowych – wyznaczają przepisy art. 31 ust. 3 oraz art. 51 ust. 2 i 5 Konstytucji RP.

Jak stanowi art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych UE, ograniczenia w korzystaniu z praw i wolności (art. 7 i 8 Karty) uznanych w Karcie mogą być wprowadzone wyłącznie wtedy, gdy są konieczne i rzeczywiście odpowiadają celom interesu ogólnego uznawanym przez Unię lub potrzebom ochrony praw i wolności innych osób. Warunki dopuszczalności przetwarzania danych osobowych, w tym danych szczególnych kategorii, do których zaliczają się dane dotyczące zdrowia, określone zostały w art. 6 ust. 1 lit. c i e w zw. z art. 6 ust. 3 oraz w art. 9 ust. 2 i ust. 3 RODO.

Żeby spełnić te wymagania, trzeba dla planowanego rozwiązania prawnego przeprowadzić ocenę skutków dla ochrony danych. Zastosowanie tego instrumentu, przewidzianego w art. 35, w szczególności dla procesu legislacyjnego w ust. 10 RODO pozwala opisać procesy przetwarzania danych osobowych i jednocześnie ocenić ich konieczność oraz proporcjonalność, a także ryzyko, jakie dany rodzaj przetwarzania powoduje dla praw i wolności osób fizycznych.

Przetwarzanie danych w trakcie interwencji ratunkowych szczególnie często może się wiązać z sytuacjami o bardzo wrażliwym charakterze ze względu na podejmowane przez nich czynności medyczne wobec pacjentów, zastane sytuacje rodzinne/domowe. Nakaz poszanowania godności i intymności pacjenta wynika zaś z przepisów ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz z art. 30 Konstytucji RP. Jednocześnie należy zaznaczyć, że system monitoringu wizyjnego nie tylko stanowi istotną ingerencję w prawa i wolności osób poddawanych takiemu monitoringowi (wśród których mogą się znajdować osoby trzecie), ale także w zakresie praw i wolności samych ratowników medycznych, w tym ich praw pracowniczych określonych w Kodeksie pracy.

Przy wprowadzaniu rozwiązań prawnych w tym obszarze należy zatem dokonać odpowiedniego wyważenia praw i interesów, tj. interesu publicznego oraz prawa do ochrony danych osobowych oraz prawa do prywatności.

Czy kamery nasobne ratowników ingerują w konstytucyjnie chronione prawo do prywatności?

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: czwartek, 24, kwiecień 2025 13:22

Alicja Cisowska

Odsłony: 531

Źródło: UODO